

Camí Ral

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Santa Maria del Camí
Alçada: 513

Coordenades:

Latitud: 41.62861
Longitud: 1.47443
UTM Est (X): 372922
UTM Nord (Y): 4609667

Classificació

Número de fitxa: 08297 - 102
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: XII-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat: Pública
Titular: varis propietaris
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 18/09/2014 - 02:00

Descripció

L'antic Camí Reial o Ral que unia Lleida amb Barcelona o Madrid amb França, si voleu, passava per Santa Maria del Camí, d'on li ve el nom, també forma part del camí de Sant Jaume. La importància d'aquest camí i d'aquest tram està reforçat per la presència de l'església romànica que hi ha al peu del camí, però en terme

municipal d' Argençola, ja que l'actual traçat de la carretera Nacional II divideix els municipis d' Argençola i Veciana.

L'actual carretera N II ha sofert diverses modificacions en els darrers cent anys, però el traçat antic del camí Ral passa pel mig de la població i encara es pot resseguir seguint les indicacions del camí de sant Jaume.

Història

El Camí Ral que anava de Madrid a França, en el tram de Lleida a Barcelona és d'origen medieval, tot i que els camins medievals seguien bàsicament la xarxa de vies d'època romana. Al segle XII, l'usatge "Camini et Stratae" estableix que els camins públics són de la potestat del rei. Ja a partir del segle XIII les constitucions donades a les corts per Pere II (1283), Alfons II (1289) i Jaume II (1299) asseguren el lliure pas i el comerç pels camins que estan sota la jurisdicció reial. El trànsit entre Barcelona i Lleida, un dels principals enclaus de comunicacions de tota la Corona Catalanoaragonesa durant la Baixa Edat Mitjana (segles XIV-XV), es canalitzava pel Camí Ral de Saragossa i per dues rutes alternatives: la primera remuntava el riu Llobregat fins a Manresa passant per Abrera, travessava la Serralada Prelitoral per la Segarra, enfilava cap a Cervera i Tàrraga, i assolia Lleida per la plana de l'Urgell; la segona sortia del Barcelonès per l'eix del Llobregat, del qual seguia només un tram de 30 Km, entrava a la vall del riu Anoia per Martorell, passava per Igualada, travessava la Serralada Prelitoral pel Coll de la Panadella i s'unia, a Cervera, a la ruta anterior. Ambdues rutes van ser utilitzades bàsicament pel trànsit de mercaderies, pels correus ràpids i pel monarca en els seus desplaçaments urgents. El Camí Ral Barcelona-Lleida era un camí de titularitat reial, molt segur, donat que les persones i mercaderies que hi circulaven estaven sota la protecció directa del monarca, qui exigia, a canvi, nombrosos impostos de pas. Ja en època moderna, la construcció de la carretera N-II es projectà, seguint el traçat d'aquest camí ral amb alguna variació. La carretera fou utilitzada fins a inicis del segle XXI quan s'enllestí el darrer tram de l'Autovia A-2 Lleida- Barcelona.

Bibliografia

HURTADO, Víctor; MESTRE, Jesús; MISERACHS, Toni (1995). *Atles d'Història de Catalunya*. Edicions 62, Barcelona, p. 70 i 170.

RIERA, Antoni (2003). *La red viaria de la Corona Catalanoaragonesa en la Baja Edad Media*, dins de *Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia*, 23/24. Publicacions de la Universitat de Barcelona, pp.441-463.

SALAZAR, Natàlia (2007). *Mapa de Patrimoni Cultural d'Abrera*. Ajuntament d'Abrera i Diputació de Barcelona. Barcelona 2007.

VIVES, Miquel (en fase d'elaboració). *L'evolució històrica de la xarxa viària entre el Llobregat i el Foix. Des de l'època dels romans fins al tercer decenni del segle XX*". Tesi doctoral inèdita.

